

การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์
Administration Based on Good Governance Practice of Local
Administrative Organizations at Mueang Phetchabun Disyriect,
Phetchabun Province

โยธิน นันทา¹

Yothin Nanta

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ และเปรียบเทียบทัศนคติของบุคลากรภายในองค์กรต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่ง รายได้ และระดับการศึกษา ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัย เชิงปริมาณและเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงาน พนักงานจ้างและผู้นำชุมชนในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 287 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วย LSD ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า 1.) บุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ส่วนมากมีตำแหน่งเป็นพนักงานและมีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท 2.) ทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด หลักประสิทธิผล หลักการตอบสนอง หลักการมีส่วนร่วม และหลักความเสมอภาค อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนหลักประสิทธิภาพ หลักความรับผิดชอบ หลักความโปร่งใส หลักการกระจายอำนาจ หลักนิติธรรม และหลักมุ่งฉันทามติ อยู่ในระดับมาก และผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าบุคลากรภายในองค์กรที่มีเพศ และระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง

Received: 2023-09-17 Revised: 2023-11-14 Accepted: 2023-11-24

¹ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี Faculty of Political Science, Bangkok Thonburi University. Corresponding Author e-mail: yothin-nanta@hotmail.com

เพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ไม่แตกต่าง ส่วนบุคลากรภายในองค์กรที่มีอายุ ตำแหน่ง และรายได้ต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ (Keywords): การบริหารงาน; หลักธรรมาภิบาล; องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

This research aimed to investigate the administration based on good governance practice, and to compare attitudes of personnel in the organizations toward administration based on good governance practice of Local Administrative Organizations in Mueang Phetchabun District, Phetchabun Province. The research tool for this quantitative and survey research were constructed questionnaire. The sample group consisted of 287 members of administrative board, municipality members, members of Tambon Administrative Organizations, staff, and community leaders at Mueang Phetchabun District, Phetchabun Province. The statistics employed for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way ANOVA, and LSD. with a statistically significant value at the level of 0.05. The research results revealed that: 1.) The administration based on good governance practice of Local Administrative Organizations at Mueang Phetchabun, District, Phetchabun Province, by overall were at the highest level. The efficiency, response, participation, and equality were at the highest level, while effectiveness, accountability, transparency, decentralization, rule of law, and consensus were at a high level. 2.) The results of hypothesis test indicated that personnel with different genders, and educational levels did not have different attitudes toward the administration based on good governance practice, while personnel with different ages, working positions, and income had different attitudes toward the administration based on good governance practice, with a statistically significant value at the level of 0.05. When the pair difference by LSD was compared, it was found that personnel in the organizations with different age, position, and income had pair relationship with a statistical significance at the level of 0.05. The pair with no relation was gender, and educational level, with no statistical difference at 0.05 level.

Keywords: Administration; Good Governance; Local Administrative Organizations

บทนำ (Introduction)

การปกครองส่วนท้องถิ่น (local government) หมายถึง การปกครองชุมชนหนึ่งของประเทศโดยมีองค์กรหรือหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นมาเป็นนิติบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่ที่ประชาชนเลือกตั้งเข้ามาเพื่อดำเนินงานตามกำหนดระยะเวลา โดยมีงบประมาณเป็นของตนเอง และมีอำนาจอิสระในการดำเนินการของท้องถิ่นที่รัฐบาลได้มอบหมายให้ ทั้งนี้ส่วนราชการกลางหรือรัฐบาลมีหน้าที่คอยควบคุมดูแลเท่านั้น การปกครองท้องถิ่นเป็นผลมาจากแนวคิดหลักเรื่องการกระจายอำนาจ ซึ่งเป็นแนวคิดที่รัฐบาลได้มอบอำนาจหน้าที่บางประการในการปกครองและการจัดการสาธารณะให้แก่ท้องถิ่นรับไปดำเนินงานด้วยงบประมาณเจ้าหน้าที่ของตนเอง ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครอง และดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมาย การให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครองการบริหารท้องถิ่น ถือได้ว่าเป็นการสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เพราะหลักการกระจายอำนาจยึดถือเสรีภาพของประชาชนเป็นสำคัญ โดยให้ประชาชนมีอิสระตามสมควรในการดำเนินงานปกครองและจัดทำบริการสาธารณะต่างๆ ได้เอง เป็นการปกครองตนเองตามหลักของการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยแบ่งการบริหารราชการออกเป็น 3 ส่วน

1. การบริหารราชการส่วนกลาง ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม

2. การบริหารราชการส่วนภูมิภาค ได้แก่ จังหวัด อำเภอ

3. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 4 วรรคแรก กำหนดว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งลักษณะพิเศษไปจากพื้นที่อื่น การมีลักษณะพิเศษนี้ทำให้มีการบริหารจัดการการปกครองตามความเหมาะสมของพื้นที่

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจที่เป็นอิสระ (Autonomy) สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม ภายใต้ขอบเขตอำนาจของหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งแตกต่างกันตามลักษณะความเจริญ ความสามารถของประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ รวมทั้งนโยบายหลักการกระจายอำนาจและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐโดยมุ่งเน้นคุณธรรมและจริยธรรม หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) ในการดำเนินการปกครองตนเอง โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ มีสิทธิในการออกระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ เช่น เทศบัญญัติ ข้อบัญญัติ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่และความสงบสุขของประชาชน ในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิในการดำเนินการบริหารจัดการท้องถิ่น คือ อำนาจในการกำหนดจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ เข้ามา

ส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นเนื่องจากประชาชนนั้นย่อมจะรู้ถึงปัญหาของตนเอง และวิธีการแก้ไขปัญหา ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นตนเองได้อย่างแท้จริง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้กำหนดให้หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถปฏิบัติการกิจในการจัดการโดยโครงสร้างภายในของหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นแบ่งเป็น 5 แบบ ดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) คือ การจัดโครงสร้างภายในองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) การบริหารงาน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทำหน้าที่นิติบัญญัติ และ นายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร

2. เทศบาล คือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีการกระจายอำนาจการปกครองตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 เทศบาลแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร โดยมีโครงสร้างการบริหารงานประกอบด้วย ฝ่ายนิติบัญญัติ คือ สภาเทศบาล และฝ่ายบริหาร คือ นายกเทศมนตรี สมาชิกสภาเทศบาลมาจากการเลือกตั้งจำนวนสมาชิกแตกต่างกันขึ้นอยู่กับประเภทของเทศบาลทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ คือ พิจารณาออกกฎหมายท้องถิ่น เรียกว่า “เทศบัญญัติ” รวมทั้งพิจารณาเห็นชอบแผนงานโครงการพัฒนาเทศบาล ฝ่ายบริหารมีนายกเทศมนตรีหนึ่งคนเลือกตั้งโดยราษฎรในเขตเทศบาล นายกเทศมนตรีจะแต่งตั้ง รองนายกเทศมนตรีซึ่งมิใช่สมาชิกสภาเทศบาลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเทศบาล ตามที่นายกเทศมนตรีมอบหมายก็ได้ โดยเทศบาลมีโครงสร้างการบริหารงานภายใน คือ สำนักงานปลัดเทศบาล กองคลัง กองช่าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีปลัดเทศบาลเป็นผู้บังคับบัญชา เทศบาลในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีจำนวนทั้งสิ้น 4 แห่ง ประกอบด้วย เทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ เทศบาลตำบลท่าพล เทศบาลตำบลวังชมพู และเทศบาลตำบลนางัว

3. กรุงเทพมหานคร คือ เป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 โครงสร้าง การจัดการองค์กรของกรุงเทพมหานครแบ่งเป็น 2 ส่วน คือสภากรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการ จังหวัดกรุงเทพมหานคร

4. เมืองพัทยา คือ เป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษจัดตั้งโดยพระราชบัญญัติระเบียบเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 โครงสร้างภายในของเมืองพัทยา แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ สภาเมืองพัทยา และปลัดเมืองพัทยา

5. องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการยกฐานะมาจากสภาตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538 สำหรับโครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันเกิดจากการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ และองค์การบริหารส่วนตำบลในปี พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 3) มีฝ่ายนิติบัญญัติ คือ สภาองค์การบริหารส่วนตำบล และฝ่ายบริหาร คือคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล การปกครองส่วนท้องถิ่นในที่นี้ จะมุ่งเน้นเฉพาะการปกครองในรูปแบบขององค์การ

บริหารส่วนตำบล (อบต.) ซึ่งเป็นการปกครองในระดับรากหญ้าและใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด องค์การบริหารส่วนตำบล หรือ อบต. เป็นรูปแบบหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการจัดตั้งขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2537 เพื่อทำหน้าที่ในการจัดการบริการสาธารณะให้กับประชาชน โดยมีโครงสร้าง การจัดแบ่งส่วนราชการและการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนการคลัง ส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลจึงถือเป็นกลไกสำคัญ ในการพัฒนาท้องถิ่นประชาชนในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของ องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องเลือกผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกท้องถิ่นโดยตรงตามบทบัญญัติใน มาตรา 285 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 เพื่อเป็นตัวแทนของประชาชนเข้า มาบริหารงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนาประเทศที่ผ่านมา เน้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจ เพื่อเปลี่ยนจากสังคมเกษตรกรรมสู่สังคมอุตสาหกรรม โดยละเลยผลกระทบที่มีต่อต้นทุนทางสังคมซึ่งได้แก่สิ่งแวดล้อม ความสัมพันธ์ของชุมชนและครอบครัว กระแสประชาธิปไตยรวมทั้งกระแสโลกาภิวัตน์ได้กระทบ เศรษฐกิจ สังคม ความคิด ความเชื่อของประชาชน ทำให้คนไทยต้องทบทวนทิศทางการพัฒนา ประเทศ กำหนดบทบาทใหม่ที่เหมาะสมของภาครัฐในการทำงานเพื่อประโยชน์ของประชาชน บทบาทของภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาชนเพื่อพัฒนาประเทศ จึงเป็นสิ่งตอกย้ำให้ ประเทศไทยตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องสร้างธรรมาภิบาลเพื่อปฏิรูปราชการขึ้นในปี พ.ศ. 2540 ประเทศไทยประสบปัญหาภาวะวิกฤตเศรษฐกิจที่ร้ายแรงที่สุดเท่าที่ผ่านมา จนกระทั่งรัฐบาลตัดสินใจ กอบกู้วิกฤตเศรษฐกิจของประเทศชาติด้วยการเจรจาขอความช่วยเหลือทางการเงินจากกองทุน การเงินระหว่างประเทศ (international monetary fund) ซึ่งกองทุนการเงินระหว่างประเทศหรือ IMF ได้ตกลงให้ความช่วยเหลือเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขการปฏิรูประบบ ราชการอันเป็นกลไกส่วนหนึ่งของการสร้างธรรมาภิบาล (good governance) โดยมีประเด็นที่ สำคัญเกี่ยวกับการจัดบทบาทของภาครัฐให้เกิดความเหมาะสมในสังคม ซึ่งรวมไปถึงการกระจาย อำนาจหน้าที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การสร้างกระบวนการตรวจสอบ เพื่อความโปร่งใส การมีส่วนร่วมของสาธารณะเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันทำให้ประเทศไทยมี แนวคิดและได้ให้ความสำคัญต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล หรือ ระบบการบริหารกิจการ บ้านเมืองและสังคมที่ดี เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงานราชการต่างๆ

พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ได้ กำหนดขอบเขตของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เป็นแนวทางในการปฏิบัติภารกิจของทุกส่วน ราชการ ว่าต้องมีความมุ่งหมายให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐมี ประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อเหตุการณ์ ประชาชนได้รับความสะดวกและได้รับ การตอบสนองความต้องการ มีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ

จากปัญหาและสาเหตุดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องการบริหารงาน ตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัด

เพชรบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญในประเด็นการนำหลักธรรมาภิบาลมาเป็นแนวทางปฏิบัติ ซึ่งข้อมูลที่ได้สามารถนำไปปรับปรุงการดำเนินงานการพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในองค์กรต่อไปได้

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของบุคลากรภายในองค์กรต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของบุคลากรภายในองค์กรต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. การศึกษาในครั้งนี้ ประชากรที่ศึกษา คือ คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้าง และผู้นำชุมชน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 1,005 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง
ในการวิจัยครั้งนี้ คือ คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้าง และผู้นำชุมชน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวนทั้งสิ้น 1,005 คน โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane, 2003 อ้างถึงใน นิรมล กิติกุล, 2552) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งกำหนดความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง ที่ยอมรับได้ที่ระดับ 0.05 ได้ขนาดกลุ่มเท่ากับ 287 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวางแผนตามประเด็นในกรอบแนวคิดที่ศึกษาและตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามปลายปิด (close-ended questionnaire)

การสร้างเครื่องมือวิจัย

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง รายได้ ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด (close ended questionnaire) ชนิดของคำถามเป็นแบบสำรวจรายการ (check list)

ตอนที่ 2 ทศนคติเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ชนิดของคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการจะ เป็นการให้ระดับทัศนคติของบุคลากรภายในองค์กรด้วยคะแนนแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) เพื่อวิเคราะห์ระดับทัศนคติของบุคลากรภายในองค์กรต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีกระบวนการและขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยพิจารณารายละเอียดต่างๆ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามที่ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารและคำถามที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาปรับปรุงแก้ไขและขอคำแนะนำจากคณะกรรมการหรืออาจารย์ที่ปรึกษาโดยใช้สารนิพนธ์หรือค้นคว้าอิสระตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย ใช้เป็นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนามาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. นำแบบสอบถามไปทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity) และนำมาปรับปรุงแก้ไขเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์หรืออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อทดสอบความสมบูรณ์อีกครั้ง

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดสอบ (Try-out) กับตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยจริง จำนวน 30 ชุด

7. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้นำมาหา ค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient เป็นสถิติวิเคราะห์ (Cronbach 2007 อ้างถึงใน พิษณุณิ กิตติกุล, 2550) โดยข้อคำถามที่จะนำมาใช้ คือ ข้อคำถามที่มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟามากกว่า 0.70 ขึ้นไป

8. นำแบบสอบถามที่ได้หาความเที่ยงตรงและค่าความเชื่อมั่นมาปรับปรุงเพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์และครอบคลุมและครอบคลุมเนื้อหามากขึ้น และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถามโดยผู้วิจัยได้ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถามและวิธีเก็บข้อมูลก่อนลงมือแจกแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามตรวจสอบความสมบูรณ์ในแต่ละข้อให้ครบสมบูรณ์หากปรากฏว่าแบบสอบถามชุดใดผู้ตอบไม่ครบทุกข้อต้องทำการเก็บเพิ่มเติม
3. นำแบบสอบถามที่รับคืนมา จำนวน 287 ชุด แล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ เมื่อได้รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามแล้วจะมีการนำข้อมูลที่ได้ มาลงรหัส (Coding) แล้วนำไปประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

1. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งรายได้ นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage) เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล
2. ทักษะเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ประกอบด้วย หลักประสิทธิภาพ หลักการตอบสนอง หลักการรับผิดชอบ หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักการกระจายอำนาจ หลักนิติธรรม ด้านหลักความเสมอภาค หลักมุ่งฉันทามติ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เพื่อใช้อธิบายทัศนคติของบุคลากรภายในองค์กรต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยกำหนดระดับคะแนนมีเกณฑ์การให้คะแนนระดับทัศนคติ 5 ระดับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (descriptive analysis) ได้แก่
 - 1.1 ค่าความถี่ และค่าร้อยละ (frequency and percentage) เพื่อใช้อธิบายความถี่และร้อยละของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ลักษณะข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อใช้อธิบายการกระจายของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ระดับทัศนคติของบุคลากรภายในองค์กรต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์
 - 1.3 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เพื่อใช้อธิบายตอนที่ 2 ทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์
2. สถิติเชิงอนุมาน เพื่อทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

2.1 สถิติ t-test ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม โดยนำมาใช้ทดสอบปัจจัยส่วนบุคคล ตัวแปรเพศ (มี 2 กลุ่ม) โดยใช้สูตร Independent t-test ที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติ ร้อยละ 95

2.2 สถิติ F-test ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA Analysis of Variance) เพื่อทดสอบความแตกต่างปัจจัยส่วนบุคคลที่มีตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการตรวจสอบ ความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยใช้สูตรตามวิธีของ LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัย (Research Results)

การศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยสรุปผลดังนี้

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า บุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นเพศชาย จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 47.4

บุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 44.9 รองลงมาคือ มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6 และมีอายุ 18-30 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ตามลำดับ บุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาคือ ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า มัธยมศึกษา จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 และปวส. หรืออนุปริญญา จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 ตามลำดับ

บุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีพนักงาน จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 รองลงมาคือ ลูกจ้าง จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 และสมาชิกสภาเทศบาล จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 ตามลำดับ

บุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 63.1 รองลงมาคือ มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 และมีรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่าบุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีทัศนคติเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$) โดยเรียงลำดับคือ หลัก

ประสิทธิผล ($\bar{X} = 4.37$) รองลงมาคือ หลักความเสมอภาค ($\bar{X} = 4.32$) และหลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.29$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ หลักประสิทธิภาพ($\bar{X}=4.10$)

2.1 ด้านหลักประสิทธิผล เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.37$) โดยเรียงลำดับคือ การบริหารจัดการองค์กรมีการกำหนดเป้าหมายเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ ที่เป็นไปตามลักษณะเฉพาะของหน่วยงาน โดยมีการกำหนดแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจนและสามารถปฏิบัติ และเกิดผลสัมฤทธิ์ได้ ($\bar{X} = 4.48$) รองลงมาคือ องค์กรมีการถ่ายทอดยุทธศาสตร์และเป้าหมายขององค์กร ให้บุคลากรทราบ ($\bar{X} = 4.34$) และองค์กรมีการติดตาม และประเมินผลเพื่อปรับปรุงแนวทางการปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.28$) ตามลำดับ

2.2 ด้านหลักประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) โดยเรียงลำดับคือ องค์กรใช้เทคนิคเทคโนโลยี กระบวนการที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เหมาะสมกับหน่วยงาน ($\bar{X} = 4.14$) รองลงมาคือ องค์กรมีการลดขั้นตอนการปฏิบัติให้สั้นหรือเบ็ดเสร็จในขั้นตอนเดียวเพื่อความสะดวกรวดเร็วและประหยัดทรัพยากร ($\bar{X} = 4.09$) และ องค์กรมีการบริหารโดยการกำหนดบุคลากรที่เหมาะสมกับภาระงานของหน่วยงานซึ่งมีการบริหารทรัพยากร ต้นทุนและงบประมาณเหมาะสมกับองค์กร ($\bar{X} = 4.07$) ตามลำดับ

2.3 ด้านหลักการตอบสนอง เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$) โดยเรียงลำดับคือ องค์กรมีการกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.36$) รองลงมาคือ องค์กรมีการจัดทำกระบวนการปฏิบัติงานอย่างมีระบบและขั้นตอนที่รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และมีการประกาศให้ทราบทั่วทั้งองค์กร ($\bar{X} = 4.29$) และองค์กรมีการให้บริการแก่ประชาชนด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว เช่น การชำระภาษี การขออนุญาตต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.28$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ องค์กรมีแผนการดำเนินการ หรือขั้นตอนที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นและคาดหวังความสำเร็จได้ ($\bar{X} = 4.23$)

2.4 ด้านหลักการรับผิชอบ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$) โดยเรียงลำดับ คือ องค์กรมีการเอาใจใส่ต่อปัญหาชุมชน จัดให้มีการบริการสาธารณะอย่างมีคุณภาพเป็นธรรมและทั่วถึง ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมาคือ องค์กรมีการบริหารทรัพยากรบุคคลภาระงานและงบประมาณตามความรับผิดชอบโดยยึดการมีส่วนร่วมเป็นหลัก ($\bar{X} = 4.18$) และเจ้าหน้าที่ขององค์กรมีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานใส่ใจต่อปัญหาที่เกิดขึ้นและพร้อมที่จะแก้ไข ($\bar{X} = 4.14$) ตามลำดับ

2.5 ด้านหลักความโปร่งใส เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) โดยเรียงลำดับคือ องค์กรมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่สำคัญที่ประชาชนควรรู้ เช่น ข้อบังคับ ต่างๆ และการจัดซื้อจัดจ้างอย่างเปิดเผย ($\bar{X} = 4.29$) รองลงมาคือ องค์กรมีการแจ้งหรือปิดประกาศข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้ประชาชนทราบ ($\bar{X} = 4.22$) และองค์กรมีการดำเนินการจัดซื้อ/จัดจ้างด้วยความโปร่งใส และเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วทั้ง/ร้องเรียนเกี่ยวกับการจัดซื้อ/จัดจ้าง โดยการมีศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์ ($\bar{X} = 4.21$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือองค์กรมี

การจัดทำเอกสารคู่มือเกี่ยวกับการให้บริการที่เข้าใจง่ายและสะดวกต่อการติดต่อกับประชาชน ($\bar{X} = 4.07$)

2.6 ด้านหลักการมีส่วนร่วม เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$) โดยเรียงลำดับ คือ องค์กรได้เคยเชิญผู้แทนกลุ่ม/องค์กรต่างๆ เข้าร่วมฟังการประชุมสภาในแต่ละครั้ง ($\bar{X} = 4.35$) รองลงมาคือ องค์กรมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการดำเนินการวางแผนพัฒนา ($\bar{X} = 4.34$) และมีการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสู่บุคลากรตามหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย จะทำให้สามารถปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ได้อย่างมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.26$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ องค์กรควรสร้างหลักประกันในความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นหรือวิพากษ์การดำเนินงานขององค์กรเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมมากขึ้น ($\bar{X} = 4.22$)

2.7 ด้านหลักการกระจายอำนาจ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) โดยเรียงลำดับ คือ ผู้บริหารมีการมอบอำนาจในการตัดสินใจในการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงานอย่างเหมาะสมและคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.16$) รองลงมาคือ มีโครงสร้างขององค์กร ที่เชื่อมต่อกันในการปฏิบัติงานตามสายงานการบังคับบัญชา ($\bar{X} = 4.14$)

2.8 ด้านหลักนิติธรรม เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$) โดยเรียงลำดับ คือ องค์กรจัดให้มีการทบทวนพิจารณาในการออกข้อกฎหมาย/ข้อบังคับที่เป็นผลบังคับใช้ กับชุมชน ($\bar{X} = 4.28$) รองลงมาคือ การกำหนดกฎระเบียบหรือข้อบังคับควรคำนึงสิทธิและเสรีภาพมากกว่าประโยชน์ขององค์กร ($\bar{X} = 4.26$) และองค์กรมีการชี้แจงแนะนำแนวทางการปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับให้มีความเข้าใจตรงกัน ($\bar{X} = 4.11$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารองค์กรมีนโยบายแรงจูงใจให้บุคลากรปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักความชอบธรรม ($\bar{X} = 4.10$)

2.9 ด้านหลักความเสมอภาค เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.32$) โดยเรียงลำดับ คือ องค์กรมีการกำหนดแผนปฏิบัติงานตามความสำคัญเร่งด่วนในการพัฒนาหน่วยงานและปฏิบัติงานตามแผนงาน ($\bar{X} = 4.41$) รองลงมาคือ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคน โดยความเท่าเทียมกัน ($\bar{X} = 4.29$) และยึดหลักความเป็นธรรม ความเสมอภาคในการปฏิบัติงาน และกล่าวยืนยันสิ่งที่ถูกต้อง ($\bar{X} = 4.25$) ตามลำดับ

2.10 ด้านหลักมุ่งฉันทามติ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$) โดยเรียงลำดับคือองค์กรที่ทำงานนั้น ผู้ที่ดำรงตำแหน่งในหน่วยงานทุกระดับมีกระบวนการสรรหาหรือเลือกสรร โดยให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ($\bar{X} = 4.17$) รองลงมาคือ การลงมติในเรื่องต่างๆ เจ้าหน้าที่ทุกระดับที่เกี่ยวข้องควรมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นที่เสมอภาคเท่าเทียมกัน ($\bar{X} = 4.15$) และองค์กรของหน่วยงานมีการตัดสินใจเรื่องสำคัญโดยใช้ฉันทามติที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและระเบียบปฏิบัติ โดยให้ถือปฏิบัติเท่าเทียมกัน ($\bar{X} = 4.15$) ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

3.1 บุคลากรภายในองค์กรที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานตามหลัก ธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ไม่แตกต่างกัน

3.2 บุคลากรภายในองค์กรที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ แตกต่างกัน

3.3 บุคลากรภายในองค์กรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงาน ตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ไม่แตกต่าง

3.4 บุคลากรภายในองค์กรที่มีตำแหน่งต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ แตกต่างกัน

4. บุคลากรภายในองค์กรที่มีรายได้ต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussions)

การศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ นำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่าบุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีทัศนคติเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับ คือ หลักประสิทธิภาพ รองลงมาคือ หลักความเสมอภาค และหลักการมีส่วนร่วมตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ หลักประสิทธิภาพ จากผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลวัชร หงส์คู (2553) ได้ศึกษาเรื่องธรรมาภิบาลหลักการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลนครสมุทรสาคร พบว่าบุคลากรภายในเทศบาลนครสมุทรสาครมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลัก ธรรมาภิบาลในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ด้านหลักประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับคือ การบริหารจัดการองค์กรมีการกำหนดเป้าหมายเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่เป็นไปตามลักษณะเฉพาะ ของหน่วยงาน โดยมีการกำหนดแนวทางการดำเนินที่ชัดเจนและสามารถปฏิบัติและเกิดผลสัมฤทธิ์ได้ รองลงมาคือ องค์กรมีการถ่ายทอดยุทธศาสตร์และเป้าหมายขององค์กรให้บุคลากรทราบและองค์กรมีการติดตามและประเมินผลเพื่อปรับปรุงแนวทางการปฏิบัติ ตามลำดับ จากผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัย ของ กัลยาณี ประสมศรี,มณฑา ชาวโพธิ์ และวรวิ سرا รูปสวย (2555) ได้ศึกษา เรื่องธรรมาภิบาลกับการบริหารจัดการน้ำชลประทานในมุมมองของผู้รับบริการได้ อ้างถึง สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ให้ความหมาย ด้านประสิทธิภาพ หมายถึง ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุ

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ โดยปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบที่เป็นมาตรฐานรวมถึงมีการติดตาม ประเมินผล และพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

3. ด้านหลักประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับคือ องค์กรใช้เทคนิค เทคโนโลยี กระบวนการที่ก่อให้เกิด ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เหมาะสมกับหน่วยงาน รองลงมาคือองค์กรมีการลดขั้นตอนการปฏิบัติให้สั้นหรือเบ็ดเสร็จในขั้นตอนเดียว เพื่อความสะดวกรวดเร็ว และประหยัดทรัพยากร และองค์กรมีการบริหารโดยการกำหนดบุคลากรที่เหมาะสมกับภาระงานของหน่วยงานซึ่งมีการบริหารทรัพยากร ต้นทุนและงบประมาณเหมาะสมกับองค์กร ตามลำดับจากผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลวัชร หงส์คุ (2553) ได้ศึกษาเรื่องธรรมาภิบาลหลักการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลนครสมุทรสาคร ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรในเทศบาลนครสมุทรสาคร พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมีประสิทธิภาพมาก

4. ด้านหลักการตอบสนอง เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับคือ องค์กรมีการกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน องค์กรมีการจัดทำกระบวนการปฏิบัติงานอย่างมีระบบและขั้นตอนที่รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และมีการประกาศให้ทราบทั่วทั้งองค์กร และองค์กรมีการให้บริการแก่ประชาชนด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว เช่น การชำระภาษี การขออนุญาตต่างๆ จากผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยาณี ประสมศรี, มณฑา ชาวโพธิ์ และวรวิศรา รูปสวย (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ธรรมาภิบาลกับการบริหารจัดการน้ำชลประทานในมุมมองของผู้รับบริการได้อ้างถึง สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ให้ความหมาย ด้านหลักการตอบสนอง หมายถึง การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึง ตอบสนองตามความคาดหวัง/ความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

5. ด้านหลักการรับผิดชอบ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับคือ องค์กรมีการเอาใจใส่ต่อปัญหาชุมชน จัดให้มีการบริการสาธารณะอย่างมีคุณภาพเป็นธรรมและทั่วถึง รองลงมาคือ องค์กรมีการบริหารทรัพยากรบุคคลภาระงานและงบประมาณตามความรับผิดชอบโดยยึด การมีส่วนร่วมเป็นหลักและเจ้าหน้าที่ขององค์กรมีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานใส่ใจต่อปัญหาที่เกิดขึ้นและพร้อมที่จะแก้ไข ตามลำดับ จากผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิศสมัย หมกทอง (2554) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร พบว่าความคิดเห็น ของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักความคุ้มค่า พบว่าบุคลากรมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากทุกด้าน

6. ด้านหลักความโปร่งใส เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับคือ องค์กรมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่สำคัญ ที่ประชาชนควรรู้ เช่น ข้อบังคับต่างๆ และการจัดซื้อจัดจ้างอย่างเปิดเผย รองลงมาคือ องค์กรมีการแจ้งหรือเปิดเผยประกาศข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้ประชาชนทราบ และองค์กรมีการดำเนินการจัดซื้อ/จัดจ้าง ด้วยความโปร่งใส และเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วทั้ง/ร้องเรียนเกี่ยวกับการจัดซื้อ/จัดจ้าง โดยการมีศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์ จากผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิศสมัย หมกทอง (2554) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักความคุ้มค่า พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน

7. ด้านหลักการมีส่วนร่วมเมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับคือ องค์กรได้เคยเชิญผู้แทนกลุ่ม/องค์กรต่างๆ เข้าร่วมฟังการประชุมสภาในแต่ละครั้ง รองลงมาคือ องค์กร มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการดำเนินการวางแผนพัฒนา และมีการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสู่บุคลากรตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย จะทำให้สามารถปฏิบัติภารกิจตามบทบาทหน้าที่ได้อย่างมีส่วนร่วม จากผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยาณี ประสมศรี, มณฑา ชาวโพธิ์ และ วรวิสรา รูปสวาย (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ธรรมาภิบาลกับการบริหารจัดการน้ำชลประทานในมุมมอง ของผู้รับบริการได้อ้างถึง สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ให้ความหมาย ด้านหลักการมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหา / ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทางร่วมการแก้ไขปัญหาหาร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการ พัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

8. ด้านหลักการกระจายอำนาจ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับคือ ผู้บริหารมีการมอบอำนาจในการตัดสินใจในการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงานอย่างเหมาะสมและคล่องตัวในการปฏิบัติงาน รองลงมาคือ มีโครงสร้างขององค์กรที่เชื่อมต่อกันในการปฏิบัติงานตามสายงานการบังคับบัญชา จากผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของจากผลการวิจัยสอดคล้อง กับงานวิจัยของ กัลยาณี ประสมศรี, มณฑา ชาวโพธิ์ และวรวิสรา รูปสวาย (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ธรรมาภิบาลกับการบริหารจัดการน้ำชลประทานในมุมมองของผู้รับบริการได้อ้างถึง สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ให้ความหมายด้านหลักการกระจายอำนาจ หมายถึง การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากรและภารกิจ จากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยงานการปกครองอื่น (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชน ดำเนินการแทน โดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้างสภาพพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียการปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลผลิตภาพ เพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

9. ด้านหลักนิติธรรม เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับคือ องค์กรจัดให้มีการทำประชาพิจารณ์ในการออกข้อกฎหมาย/ข้อบังคับที่เป็นผลบังคับใช้กับชุมชน รองลงมาคือ การกำหนดกฎระเบียบหรือข้อบังคับ ควรคำนึงสิทธิและเสรีภาพมากกว่าประโยชน์ของ องค์กร และองค์กร มีการชี้แจงแนะนำแนวทางการปฏิบัติตนให้ถูกต้อง ตามกฎระเบียบข้อบังคับให้ มีความเข้าใจตรงกัน จากผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิศสมัย หมกทอง (2554) ได้ศึกษา เรื่องการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร พบว่า ความ คิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงาน ตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลัก คุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักความ คัมค่า พบว่าบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จำ เอกสุรเมธ ทองด้วง (2556) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหาร ส่วนตำบลโพธิ์ทอง อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่าเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีความเห็นอยู่ ในระดับมากคือ ด้านนิติธรรม

10. ด้านหลักความเสมอภาค เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับคือ องค์กรมีการกำหนดแผนปฏิบัติงานตามความสำคัญเร่งด่วนในการพัฒนา หน่วยงานและปฏิบัติงานตามแผนงาน รองลงมาคือ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับผู้ใต้บังคับบัญชาทุก คน โดยความเท่าเทียมกัน และยึดหลักความเป็นธรรม ความเสมอภาคในการปฏิบัติงาน และกล้า ยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง ตามลำดับ จากผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ จากผลการวิจัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยาณี ประสมศรี, มณฑา ชาวโพธิ์ และวรวิสิรา รูปสวย (2555) ได้ ศึกษาเรื่อง ธรรมาภิบาลกับการบริหารจัดการน้ำชลประทานในมุมมองของผู้รับบริการได้อ้างถึง สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ให้ความหมาย ด้านหลักความเสมอภาค หมายถึง การได้รับการปฏิบัติและ ได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกันโดย ไม่มีการแบ่งแยกด้าน ชาย/หญิง ถิ่น กำหนดเชื้อชาติ เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อ ทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่นๆ

11. ด้านหลักมุ่งฉันทามติเมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดย เรียงลำดับคือองค์กรที่ท่านทำงานนั้น ผู้ที่ดำรงตำแหน่งในหน่วยงาน ทุกระดับมีกระบวนการสรรหา หรือเลือกสรร โดยให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินการ รองลงมาคือ การลงมติในเรื่องต่างๆ เจ้าหน้าที่ทุกระดับที่เกี่ยวข้องควรมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นที่เสมอภาคเท่าเทียมกัน และ องค์กรของท่านมีการตัดสินใจเรื่องสำคัญโดยใช้ฉันทามติที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและระเบียบปฏิบัติ โดย ให้ถือปฏิบัติเท่าเทียมกัน ตามลำดับ จากผลการวิจัยสอดคล้องกับ ธรรมาภิบาล สลค. ได้ให้ ความหมายไว้ว่า การมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus-Oriented) มีการประสานความแตกต่างใน ผลประโยชน์ของฝ่ายต่างๆ เพื่อหาข้อยุติร่วมกันอันจะเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นนโยบาย และกระบวนการขั้นตอนใดๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

12. บุคลากรภายในองค์กรที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิ บาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ แตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิศสมัย หมกทอง (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร พบว่าบุคลากรมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ด้านเพศไม่ต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระจรรณ ชีรปัญญา (2554) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลลาพยาณ์ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกัน มีความเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลลาพยาณ์ อำเภอดากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ผลของการศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

1. หลักประสิทธิผล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องการบริหารจัดการองค์กรมีการกำหนดเป้าหมายเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่เป็นไปตามลักษณะเฉพาะของหน่วยงาน โดยมีการกำหนดแนวทางการดำเนินที่ชัดเจนและสามารถปฏิบัติ และเกิดผลสัมฤทธิ์ได้

2. หลักประสิทธิภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่ององค์กรใช้เทคนิค เทคโนโลยี กระบวนการที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เหมาะสมกับหน่วยงาน

3. หลักการตอบสนอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่ององค์กรมีการกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการปฏิบัติงาน อย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้ที่สนใจอาจนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการทำวิจัยครั้งต่อไปในเขตพื้นที่อื่น หรือจังหวัดที่ใกล้เคียงได้

2. ควรทำการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และอาจเพิ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้ได้ผลที่มีประโยชน์ต่อองค์กรและประชาชนมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง (References)

กัลยาณี ประสมศรี, มณฑา ชาวโพธิ์ และวรวิศรา รูปสว. (2555). *ธรรมาภิบาลกับการบริหารจัดการน้ำชลประทานในมุมมองของผู้รับบริการ*. กลุ่มงานวิเคราะห์นโยบาย กองแผนงาน กรมชลประทาน.

- กัญช์ อินทนู. (2550). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล
กรณีศึกษา: องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช. รายงาน
การศึกษาอิสระหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2550). การปกครองท้องถิ่นไทย หลักการและมิติใหม่ในอนาคต. กรุงเทพฯ: วิญญู
ชน.
- คณาจารย์ภาควิชาบริหารรัฐกิจ. (2555). สรุปเนื้อหาวิชาทฤษฎีองค์การ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ไชยวัฒน์ คำชู. (2548). การบริหารการปกครองที่โปร่งใสด้วยจริยธรรม. กรุงเทพฯ: น้ำฝน การ
พิมพ์.
- เตือนใจ ฤทธิจักร. (2550). ธรรมาภิบาลในการบริหารสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ตามทัศนะของ
บุคลากรสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชายุทธศาสตร์ การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2546). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- นครินทร์ เมฆไตรรัตน์. (2547). สารานุกรมการปกครองท้องถิ่นไทย. นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า.
- นิรมล กิติกุล. (2552). วิจัยทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ: โสภณการพิมพ์.
- ปฐม มณีโรจน์. (2554). สาธารณคดี ภาครัฐในมุมมองกฎหมายการเมืองและการบริหาร. กรุงเทพฯ:
สุภาพการพิมพ์.
- เปรม ตินสุถานนท์. (2555). จริยธรรมการบริหารภาครัฐ. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ประธาน ศิริไพบูลย์. (2547). การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดเทศบาลเขตการศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปราชญา กลางจัญ และคณะ. (2542). หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: ซีระฟิล์ม
และไซเท็กซ์.
- พงษ์ศักดิ์ ปัญจพรผล. (2542). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- พระธรรมโกศาจารย์ ประยูร ธมมจิตโต. (2554). พุทธวิธีการบริหาร. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรง
พิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มานิตา จันทรเศรษฐ์. (2551). ทักษะคิดของการเกษตรต่อการเลี้ยงกระบือในจังหวัดอุทัยธานี.
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วุฒิสาร ตันไชย. (2547). การกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่น ความก้าวหน้าหลัง
รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540. กรุงเทพฯ: TPA พลัสลิซซิง.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2545). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- สนธิ์ บางยี่ขัน. (2544). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สังวร รัตนรักษ์ และคณะ. (2549). คู่มือเทคนิคและวิธีการบริหารจัดการสมัยใหม่ตามแนวทางการ
บริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ระบบการดูแลอำนวยความสะดวก และการแก้ไขปัญหา
อุปสรรคให้แก่ประชาชนรับบริการ. นนทบุรี: สหมิตรพรินติ้ง.
- อเนก เหล่าธรรมทัศน์. (2543). เหตุอยู่ที่ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.